

ननु अयमसाध्यं नित्यं चाल्मसुखं चेत्किमिति तत्र सर्वे न रज्यन्त इत्याशंक्याह अदृष्ट इति अदृष्टं भाग्यं तदालंब्य अनुपायात् उपायाभावात् अत्रादृष्ट इति तत्र विधाभ्यामिकतुष्ट्युपलक्षणं तथा कर्मणो विषयभोगाल्पस्य प्रतिसंधिः प्रतीपः संधिर्वियोगः विषयेभ्य उपरम इति यावत् तेन पंचविधा बाह्यानुष्ठिरुक्ता तेन तुष्टिद्वयेन हेतुना उपायेष्वप्रवर्तमानाः पुरुषा येनोपायेन तत्पदं गच्छंति तत्र पश्यंति तुष्टयस्तूक्ताः सांख्यसप्तत्यां आध्यात्मिकाश्चतस्रः प्रकृत्युपादानकालाभ्याख्याः बाह्या विषयो परमात्पंचचतुष्टयो भिहिताः इति अस्यार्थः शास्त्रात्प्रकृतिपुरुषयोर्विवेको ज्ञातस्तत्साक्षात्कारस्तु दत्तितरूपः प्रकृतेः परिणामः स च स्वयमेव परिणामक्रमेण भविष्यति किं ध्यानायासेनेति प्रकृत्याख्यानुष्ठिरं भइत्युच्यते एतावतापि न कृतकृत्यता सर्वस्याप्यनायासेन विवेकख्यात्यापत्तेरनर्थकः प्रव्रज्याविधिः स्यादतस्तन्मात्रेण कृतकृत्यता किं ध्यानेनेत्युपादानाख्यानुष्ठिः सलिलमित्युच्यते प्रव्रज्यापिकालविशेषापेक्षैवैकैवल्यहेतुरित्यलमुत्तमतयेति तूष्णीमवस्थानं कालालाख्यतुष्टिरोपइत्युच्यते कालोपि पूर्वपुण्यवशादेव विवेकसाक्षात्कारं मदालसापत्यानां बालानां भिजजनयिष्यतीति किं ध्यानायासेनेति तुष्टिर्भागाख्यादृष्टिर्भागेनोच्यते सैव हेतुमुल्यत्वाददृष्ट इत्यनेन गृहीता अनयैव तत्पूर्वासांतीनामाक्षेपतोलाभादिति विषयाः पंच तेषु वैराग्याण्यपि पंच तत्र धनार्जनेदुःखं दृष्ट्वाया उपरतिः सापारं राजचोरादिना धननाशेदुःखं दृष्ट्वाया सासुपारं भोगेनापि धननाशं दृष्ट्वायदुःखं तज्जाया उपरतिः सापारं भोगेपि क्षयित्वादिदोषदर्शनाद्या उपरतिः सानुत्तमां भः नानुपहत्य भूतानि भोगः संभवतीति न्यायेन भोगे हि सादोषदर्शनाद्या उपरतिः सा उत्तमां भः एवं विषयो परमात्पंचतुष्टयोत्र कर्मप्रतिसंधि शब्देनोच्यते एवं न तुष्टयः तन्मात्रेण कृतकृत्यतां मन्वानस्य उपायेष्वप्रदत्तेरात्मदर्शनं न भवतीत्यर्थः ॥२०॥ क

अदृष्टो नुपायाच्च प्रतिसंधेः श्रवकर्मणः ॥ न तेन मर्त्याः पश्यंति येन गच्छंति तत्पदं ॥ २० ॥

विषयेषु च संसर्गाच्छाश्वतस्य च दर्शनात् ॥ मनसा चान्यदाकांक्षन् परं न प्रतिपद्यते ॥ २१ ॥

दाचित्तुष्टि न वकं जित्वा ध्यानेन प्रवृत्तोपि ध्यानजसिद्धि विपर्ययादप्यात्मतत्त्वं न पश्यतीत्याह विषयेषु चेति तत्र प्राणिनां स्वाभावि को विषयेषु संगः विषयाश्च हादिकाशाख्य ब्रह्मलोकगताः शाश्वताः मधुमत्यां यो गभूमौ स्थितस्य योगिनः संकल्पमात्रोपनताः तद्भवे सत्याः क्रामा अनृतापि धानादेहेनोपाधिनाच्छादिताः संकल्पादेवास्यापितरः समुत्तिष्ठन्तीत्यादिश्रुतिभ्यः अतो हेतोरविरक्तो योगी मनसा न्ययोगी श्वर्यसुखं इच्छन् सकल कामनिर्धूननप्राप्यं परं ब्रह्म न प्रतिपद्यते न साक्षात्करोति अत्र अन्यदित्यनेन सिद्धि विपर्ययोदर्शितः तत्र सिद्धयः सांख्यसप्तत्युक्ताः ऊहः शब्दोऽध्ययनं दुःखविघाताख्यः सुहृत्प्राप्तिः दानं च सिद्धयोष्टौ सिद्धेः पूर्वोक्तशस्त्रिविध इति अस्यार्थः ऊहः वितर्कः श्रुतस्यार्थस्य युक्त्या चिंतनं मननमित्यर्थः शब्दः शब्दजं ज्ञानं मोक्षशास्त्रस्य उपक्रमोपसंहारपर्यालोचनया तात्पर्यज्ञानं अध्ययनं उपनिषद्ग्रंथस्यावाप्तिः आध्यात्मिकाधिभौतिकाधिदैविकभेदेन त्रिविधं दुःखमतस्तद्विघाता अपित्रयः ताश्च मुख्यः सिद्धयः तथा सुहृत्प्राप्तिः परविद्याप्रदसदाचार्यलाभः दानं चित्तशुद्धिजन्या विवेकप्राप्तिः दैप्रशोधने इत्यस्य रूपं एताष्टौ सिद्धयः तत्र ऊहशब्दाध्ययनसुहृत्प्राप्तयः तारं सुतारं तारारं रम्यकंचेति क्रमेण गीयंते दानाद्याः चतस्रस्तु सदा मुदितं प्रमोदो मुदितं प्रमोदमाना इति च गीयंते एतास्तु प्रज्ञा प्रासादसोपानभूता अपि कुयोगिनां प्राप्य विपर्यस्तफलाः स्युः तदिदमक्तं सिद्धेः पूर्वोक्तशस्त्रिविधः सिद्धेर्भोक्षकरिण्या अंकुश इव निवारकस्त्रिविध एको विद्यादिः पंचविधो विपर्ययः द्वितीयोऽशक्तिः सा च एकादर्शेन्द्रियवधाः सहबुद्धिबधैरशक्तिरुद्विष्टेत्युक्ता बधिरत्वादय एकादर्शेन्द्रियवधाः तुष्टीनां पूर्वोक्तानां सिद्धीनां चानुपदोक्तानां विपर्ययात्सप्तदश बुद्धिवधाः तत्र गोबलीवर्दन्यायेन तुष्टीः पृथक् कृत्य विपर्ययाशक्तिस्तुष्टयस्त्रिविधो कुशो मनसा चान्यदाकांक्ष नित्यनेन सूचितः ॥ २१ ॥